

Trgovački sud u Pazinu
Dršćevka 1, 52000 Pazin

Poslovni broj: **St-401/2024**

Stečajni dužnik: **ISTO Industrogradnja d.o.o. u stečaju,**
Krnica, Duga Uvala 1, OIB: 01629444750

Stečajni vjerovnik: **ISTO Grupa d.d.,**
Zagreb, Nikole Tesle 10, OIB: 78858201330

PODNEŠAK STEČAJNOG VJEROVNIKA
odgovor na podnesak stečajne upraviteljice od 19. ožujka 2026. godine

U Zagrebu, 23. ožujka 2026. godine

I. ISTO Grupa d.d. je stečajni vjerovnik i samim tim nesporno zainteresirana za visinu stečajne mase jer dioba razlučnom vjerovniku direktno smanjuje stečaju masu i time utječe na namirene svih ostalih vjerovnika (načelo jednakog namirenja vjerovnika) stoga **ISTO Grupa d.d. ima pravni interes i za podnošenje predmetne tužbe na utvrđenje ništetnim poslovnog odnosa između Stečajnog dužnika i Credo banke d.d., ali i za prigovor vezano uz predloženo namirenje.**

II. ISTO Grupa d.d. primarno ističe da činjenica da je tražbina utvrđena u stečajnom postupku ne znači da je pravna osnova tražbine valjana, a ako je pravna osnova ništetna tražbina ne postoji ex tunc (već ništetnost za posljedicu ima obvezu vraćanja primljenog). **I nakon što je tražbina pravomoćno utvrđena ista nesporno može prestati ili biti utvrđena ništetnom.**

Činjenica da je među istim strankama vođen parnični postupak u kojem je usvojen tužbeni zahtjev na izvršenje određene činidbe, temeljem određenog pravnog odnosa, ne znači da je pravomoćno i utvrđeno da taj pravni odnos postoji i da je pravno valjan.

Stoga niti u konkretnom slučaju, pravomoćna kondemnatorna presuda na činjenje ne podrazumijeva ujedno i valjanost pravne osnove iz koje činidbe proizlaze, budući da valjanost pravne osnove nije niti bila predmet prethodnog sudskog postupka...

Dokaz: Ustavni sud RH, U-III-487/2001 od 31. listopada 2001.

III. Dakle, ishod parnice na utvrđenje ništetnosti može ukinuti pravnu osnovu ne samo tražbine nego i razlučnog prava - što nesporno utiče na namirenje te može doći situacije u kojoj će biti potrebno vratiti primljeno po pravilima stjecanja bez osnove.

U suprotnom, ako se dogodi opisano i ne bude moguće vratiti primljeno, vjerovnicima će biti nanesena nenadoknadv šteta jer je razlučni vjerovnik u stečaju, štoviše stečajna masa, i ukoliko bi se istom bilo što isplatilo iz imovine ovdje stečajnog dužnika isplaćeno se ne bi moglo niti vratiti u stečajnu masu niti naplatiti od stečajne mase iza Credo banke d.d. u stečaju.

IV. U konkretnom slučaju radi se o ništetnosti ugovora Ugovora o okviru zaduženju br. 41/20/10 od 18. lipnja 2010. i Ugovora o dugoročnom kreditu br. 8575000743 od 21. lipnja 2010., koja tražbina ne zastarijeva i radi se o najtežem kršenju odredbi Ustava, zakona i javnog morala.

V. Stečajna upraviteljica mora postupati sukladno Ustavu i zakonu te štititi interese svih vjerovnika te ne smije poduzimati radnje koje mogu umanjiti stečajnu masu. Stečajna upraviteljica Alma Opačak isto ne poštuje jer postupka formalno ne ispitujući što se stvarno dogodilo i pretpostavlja nespornim da će tražbina razlučnog vjerovnika Credo banka d.d. nastaviti postojati.

Sve dok je u tijeku predmetna parnica ne može se pretpostaviti kako će ista okončati te u najmanju ruku postoji sumnja da bi se ista mogla okončati u korist tužitelja.

VI. Stoga pravomoćno utvrđenje tražbine u stečaju ne isključuje mogućnost da je pravna osnova nevaljana, a što je cilj parničnog postupka u tijeku (utvrđenje ništetnim). Ishod predmetne parnice ima direktan utjecaj na tražbinu razlučnog vjerovnika, na veličinu stečajne mase, a time na sve stečajne vjerovnike pa i ISTO Grupu d.d. koja ima pravni interes voditi tužbu na utvrđenje odnosno protiviti se diobi.

Naime, bez obzira što vjerovnici nisu osporili tražbinu niti postoji kondemnatorni zahtjev, tužitelj ima pravni interes utvrditi da je pravna osnova ništetna (u svakoj fazi, takvo pravo ne zastarijeva, djeluje *ex tunc*) jer je tim ugovorom najteže povrijeđen Ustav, zakon i javni moral, a time nastaje i obveza vraćanja onoga što je stečeno bez osnove i to *ex lege*.

VII. Bez obzira što je tražbina vjerovnika (djelomično) utvrđena u stečajnom postupku i osigurana razlučnim pravom, isto ne isključuje obvezu stečajne upraviteljice da u svakom trenutku postupi u najboljem interesu svih vjerovnika, osobito u situaciji kada je u tijeku parnični postupak koji se odnosi na pravnu osnovu te tražbine.

VIII. Inzistiranje stečajne upraviteljice Alme Opačak da se tražbina namiri prije pravomoćnog okončanja postupka u kojem se osporava njezina pravna osnova nužno dovodi do situacije nenadoknadv štete za stečajnu masu i stečajne vjerovnike, budući da bi u slučaju uspjeha u parnici povrat isplaćenih sredstava bio - nemoguć.

IX. Suprotno stavu stečajne upraviteljice, **pokrenuti parnični postupak nedvojbeno djeluje na predmetnu tražbinu jer može utvrditi da ista ne postoji ex tunc.**

X. U konkretnom slučaju, s jedne strane **nema nikakve štete** da se pričekava pravomoćnost odluke o utvrđenju ništetnosti pravne osnove, a s druge strane, ukoliko se novčana sredstva isplate razlučnom vjerovniku, uspije li se u parnici, **za stečajnu masu i sve vjerovnike nastati će nenadoknativa šteta**. Samo navedeno nalagalo bi savjesnoj stečajnoj upraviteljici da razumno zaključi da **namirenje treba odgoditi do donošenja pravomoćne odluke u parničnom postupku.**

XI. Već je istaknuto da sudovi (i stečajni upravitelji) moraju prilikom donošenja odluka paziti da sagledaju cijeli pravni sustav RH, a ne da se pozivaju na pojedinu odredbu (npr. čl. 248. SZ) jer se ista ne smije tumačiti formalno i odvojeno od drugih normi našeg pravnog sustava i temeljnih načela prava, a posebno se svaka odluka ponajprije mora ocijeniti u skladu s načelima stečajnog postupka osobito načelom zaštitom stečajne mase i jednakog tretmana vjerovnika.

XII. Stečajni upravitelj ne smije provoditi radnje koje, čak i da su formalno utemeljene, mogu imati za posljedicu nerazmjerno pogodovanje jednom vjerovniku na štetu ostalih.

XIII. Slijedom navedenog, u konkretnom slučaju postoje opravdani razlozi za zaključak da predložena dioba kupovnine prije okončanja relevantnog sudskog postupka može predstavljati pogodovanje jednom vjerovniku te postupanje protivno interesima svih vjerovnika.

XIV. Suprotno navodima stečajne upraviteljice Alme Opačak, ne može se prihvatiti stajalište da zakonska dužnost postupanja u određenim rokovima isključuje obvezu zakonitog, razumnog i savjesnog postupanja u konkretnim okolnostima.

Primjena rokova ne smije biti formalna, bez da se ocijene sve konkretne okolnosti, a osobito u situaciji kada je u tijeku sudski postupak koji može imati izravan utjecaj na postojanje i opseg tražbine koja se namjerava namiriti.

Stečajni upravitelj dužan je postupati s pažnjom dobrog gospodarstvenika i u interesu svih vjerovnika, što uključuje i obvezu suzdržavanja od radnji koje mogu prouzročiti štetu stečajnoj masi. U tom smislu, **postojanje aktivnog spora koji se odnosi na pravnu osnovu tražbine predstavlja relevantnu okolnost koja opravdava odgodu namirenja** neovisno o formalnom postojanju zakonskih rokova.

Stečajni vjerovnik zna za **brojne slučajeve u kojima je sud odgodio namirenje i isplatu vjerovnika sve dok su postojale sporne okolnosti koje mogu utjecati na namirenje**. Konačno, i u ovom predmetu sud je u dosadašnjem tijeku postupka prihvatio takav stav - koji tada mora važiti za sve sudionike postupka.

XV. U svakom slučaju sud u stečajnom postupku ne smije dopustiti potencijalni nastanak nenadoknadive štete odnosno eventualno namirenje tražbine za koju zna da je njezina pravna osnova upitna (jer je predmet utvrđenja ništetnim).

Ustav RH u svom čl. 5. st. 1. određuje da u Republici Hrvatskoj zakoni moraju biti u suglasnosti s Ustavom. Budući je Republika Hrvatska demokratska država (čl. 1. st. 1. Ustava) koja se temelji na načelu supremacije Ustava stoga je dužnost svih tijela državne vlasti Republike Hrvatske, pa time i nadležnih sudova u svakom konkretnom slučaju, tumačiti odredbe Zakona u skladu s najvišim vrednotama ustavnog poretka Republike Hrvatske, propisanim člankom 3. Ustava. Jer, "...načelo supremacije Ustava zahtijeva da se primjena pojedinačnih pravnih pravila temelji na interpretaciji ustavnopravnog poretka Republike Hrvatske kao cjeline..."

Dokaz: Ustavni sud RH, U-VII-5293/2011 od 12. studenog 2011.

XVI. Netočna je tvrdnja stečajne upraviteljice da su ranije vođeni i okončani postupci radi utvrđenja ništetnim ugovora kao i u predmetnom postupku pred Trgovačkim sudom u Splitu, posl. broj P-364/25. Jer, da je ranije donesena presuda o ovom pravnom pitanju, tužba bi bila odbačena zbog litispendencije.

Pune informacije radi, ranije je društvo od povjerenja upravo Credo banke d.d. (a ne prednika Stečajnog dužnika ili ovdje Stečajnog vjerovnika ili povezanog s istim), koje je formalno položilo hibridni depozit, vodilo postupak radi utvrđenja ništetnim upravo ugovora o hibridnom depozitu, kako je navode u tužbi u predmetu Trgovačkog suda u Splitu, posl. broj P-364/25, a ne ugovora koji su predmet ove tužbe. Radi se, notorno, o posve različitim pravnim poslovima i motivima.

XVII. Slijedom svega navedenog, Stečajni vjerovnik ne može prihvatiti tvrdnju da je stečajna upraviteljica u konkretnim okolnostima dužna provesti namirenje već, upravo suprotno, bezuvjetno postupanje u takvim okolnostima predstavljalo bi **povredu dužnosti zaštite interesa stečajne mase i svih vjerovnika**, posebno u kontekstu donesene odluke skupštine vjerovnika ovdje Stečajnog dužnika o pokretanju postupka radi utvrđenja ništetnim osnove predmetne tražbine.

ISTO Grupa d.d.

Josip Galinec, direktor